

3^ο ΕΥΡΩΠΑΙΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ
ΓΥΝΑΙΚΕΣ - ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ – ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ
25-28/9/98 Αθήνα

ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ
ΤΗΣ ΒΟΥΛΕΥΤΟΥ ΚΑΙ ΜΕΛΟΥΣ ΤΗΣ ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΗΣ
ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
κ. Φάνης Πάλλη – Πετραλιά

Το ερώτημα κατά πόσο η συμμετοχή της « Η Γυναικεία Παρουσία στην Πολιτική και στον Αθλητισμό » επιηρεάζεται από τη συμμετοχή της στα κοινά, στην πολιτική δράση, νομίζω ότι ιστορικά έχει απαντηθεί: Η πορεία της γυναίκας και στους δύο αυτούς τομείς είναι παράλληλη, αφού οι όποιες «ατακτήσεις» της συμπίπτουν χρονικά.

Ξεκινώντας από την κλασσική αρχαιότητα, στην οποία όλοι καταφεύγουμε για να προσδιορίσουμε τις ρίζες, τις αρχές και τις αξίες τόσο του Αθλητισμού, όσο και της Δημοκρατίας, βλέπουμε ότι η γυναίκα απουσιάζει και από τις δύο αυτές δημόσιες δραστηριότητες.

Θέλω και εγώ με τη σειρά μου να εκφράσω τη χαρά μου και τις ευχαριστίες για την πρόσκληση και για τη δυνατότητα να πώ δυό λόγια σ'ένα τέτοιο Συνέδριο που εξετάζει και προωθεί όχι μόνο τον Γυναικείο Αθλητισμό, αλλά τη συμμετοχή της γυναίκας γενικότερα σ'όλους τους τομείς δράσης και, φυσικά, στους τομείς που έχουν σχέση με τα κοινά.

Το ερώτημα κατά πόσο η συμμετοχή της γυναίκας στον αθλητισμό επηρεάζει και επηρεάζεται από τη συμμετοχή της στα κοινά, στην πολιτική δράση, νομίζω ότι ιστορικά έχει απαντηθεί: Η πορεία της γυναίκας και στους δύο αυτούς τομείς είναι παράλληλη, αφού οι όποιες «κατακτήσεις» της συμπίπτουν χρονικά.

Ξεκινώντας από την κλασσική αρχαιότητα, στην οποία όλοι καταφεύγουμε για να προσδιορίσουμε τις ρίζες, τις αρχές και τις αξίες τόσο του Αθλητισμού, όσο και της Δημοκρατίας, βλέπουμε ότι η γυναίκα απουσιάζει και από τις δύο αυτές δημόσιες δραστηριότητες.

Στην πολιτική, στις διαδικασίες άσκησης και ελέγχου της Δημοκρατίας, στις δημόσιες λειτουργίες της Πολιτείας, η συμμετοχή της είναι απαγορευμένη.

Παρασκηνιακά, φυσικά και επηρεάζει: Πατέρες, συζύγους, γιούς, αδελφούς και - ορισμένες φορές - αποφασιστικά.

Κάποιες μάλιστα φορές εμφανίζεται και στο προσκήνιο όπως στην περίπτωση της Ασπασίας. Όμως η γυναίκα δεν συμμετέχει πουθενά ισότιμα ή ενεργά.

Παρόμοια, η γυναίκα απουσιάζει από τον Αθλητισμό. Στους διασημότερους αγώνες της αρχαιότητας, στην Ολυμπία όχι μόνο η συμμετοχή της, αλλά και η απλή παρακολούθηση απαγορευόταν, επι ποινή θανάτου. Γνωστό το περιστατικό της Καλλιπάτειρας και το πώς γλύτωσε τη θανατική ποινή. Το γεγονός ότι σήμερα μνημονεύουμε τη γυναικεία συμμετοχή στα «Ηραία», είναι περισσότερο για παρηγοριά

Στα Ηραία, πράγματι γίνονταν κάποιου είδους αγώνες δρόμου μικρής απόστασης. Όμως οι γιορτές ήταν γιορτές γονιμότητας βέβαια, και όχι άθλησης.

Αυτή η εικόνα της γυναικείας συμμετοχής τόσο στα κοινά, όσο και στον Αθλητισμό συνεχίστηκε λίγο-πολύ ως τον αιώνα μας...

Ο αγώνας για το δικαίωμα της συμμετοχής στα κοινά, για την κατάκτηση του δικαιώματος του εκλέγειν και εκλέγεσθαι, είναι επίτευγμα του αιώνα μας. Στην Ελλάδα ψήφος στις γυναίκες δόθηκε μόλις πριν 50 περίπου χρόνια, το 1952, ενώ η συνταγματική κατωχύρωση της Ισότητας έγινε με το Σύνταγμα του 1975. Και, θα έλεγα, ότι η ουσιαστική συμμετοχή της γυναίκας στην πολιτική παραμένει ακόμα και σήμερα το μέγα ζητούμενο: Πράγματι, Ενώ οι γυναίκες ψηφοφόροι αποτελούν το 51% του εκλογικού σώματος, στη Βουλή εκπροσωπούνται μόλις με το 5%. Παρόμοια, στην κεντρική κυβέρνηση, σε σύνολο 50 μελών υπάρχουν μόλις 3 γυναίκες –σαν άλλοθι, θα έλεγα, της ανδρικής κυριαρχίας...

Παρόμοιες δυσκολίες αντιμετώπισε και η συμμετοχή της γυναίκας στον Αθλητισμό... Δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι ο ίδιος ο αναβιωτής των Ολυμπιακών Αγώνων ο Βαρώνος Πιέρ Ντε Κουπερτέν πίστευε ότι αποστολή των γυναικών είναι να «στεφανώνουν τους νικητές και όχι να αγωνίζονται». Εφτασε μάλιστα στο σημείο να παραιτηθεί από την προεδρία της Επιτροπής το 1926, όταν η ΔΟΕ, με ψήφους 15 - 6 έκρινε ότι στους Ολυμπιακούς του 1928 στο Αμστερνταμ μπορούσαν να πάρουν μέρος και γυναίκες στα αγωνίσματα στίβου!

Από τότε η γυναίκα - αθλήτρια με υπομονή και επιμονή προσπαθεί να μετάρχει και να διακριθεί. Κάτω από δύσκολες, από αντίξοες πολλές φορές συνθήκες που άλλοτε παίρνουν τη μορφή αποκλεισμού, άλλοτε εχθρικής συμπεριφοράς, άλλοτε ειρωνείας ή κοινωνικής αποδοκιμασίας...

Ένα από τα βασικότερα κίνητρα για μας τις Ελληνίδες είναι ασφαλώς το 2004. Είναι ευκαιρία να καλέσουμε τις Ελληνίδες για μια μεγαλύτερη, μαζικότερη συμμετοχή στον αθλητισμό.

Σήμερα, τόσο στην πολιτική όσο και στον αθλητισμό τα πράγματα για την γυναίκα είναι φυσικά καλύτερα. Στα χαρτιά τουλάχιστον η πλήρης ισότητα είναι κατοχυρωμένη, παντού.

Αυτό που μένει πιστεύω είναι η ίδια η συμμετοχή. Τόσο στον αθλητικό όσο και στον πολιτικό στίβο. Η μαζικότερη συμμετοχή.

Και υπο την έννοια αυτή, το Συνέδριο σας που έχει στον τίτλο του τη λέξη συνεργασία πιστεύω ότι είναι πολλαπλά χρήσιμο. Όχι μόνο επειδή καταγράφει την επικρατούσα κατάσταση, αλλά και τελικά, ωθεί, δίνει κίνητρα στη γυναικεία συμμετοχή.

Ο αγώνας της γυναίκας σ'όλους τους στίβους συνεχίζεται και θα συνεχίζεται ως ότου " το μισό του ουρανού " συναντήσει το άλλο μισό του.

Ένα από τα βασικότερα κίνητρα για μας τις Ελληνίδες είναι ασφαλώς το 2004. Είναι ευκαιρία να καλέσουμε τις Ελληνίδες για μια μεγαλύτερη, μαζικότερη συμμετοχή στον αθλητισμό.

Η ΔΟΕ, πιστευω, γνωρίζω, ενθαρρύνει
τέτοιες προσπάθειες.

Ελπίζω και η ελληνική πολιτεία να
παράσχει τα απαραίτητα μέσα, για την
επιτυχία μιας τέτοιας εκστρατείας...

Αν ο 20ος αιώνας ήταν ο αιώνας της
κατάκτησης της Ισότητας στα χαρτιά και
στη νοοτροπία των ανθρώπων, ο 21^{ος} θα
πρέπει να γίνει ο Αιώνας της Ισότητας
στην πράξη.

Η ΔΟΞΗ ΤΟΥ ΚΑΙ ΤΟ ΑΓΙΟ ΠΝΩΜΑ
ΕΝΩΜΕΝΟΝ ΚΑΙ ΑΔΙΑΙΡΕΤΟΝ
ΚΑΙ ΑΜΑΡΤΙΑΣ ΑΝΕΧΟΝΤΑ

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ΚΑΙ Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ
ΠΑΡΕΧΕΙ ΤΑ ΑΡΧΑΙΑ ΚΑΙ ΤΑ
ΝΕΑ ΕΝ ΤΩ ΚΑΙΝΩ ΚΑΙ
ΑΙΩΝΙΩ...

ΑΝ Ο ΚΑΙΝΟΣ ΚΑΙ ΑΙΩΝΙΟΣ
ΚΑΙΝΟΤΗΤΟΣ ΤΗΣ ΚΑΤΑΚΤΗΣ
ΟΤΙ ΝΕΟΤΗΤΑ ΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΩΝ, Ο
ΚΑΙΝΟΣ ΚΑΙ ΑΙΩΝΙΟΣ ΤΗΣ
ΚΑΤΑΚΤΗΣ...

